

## ทำอย่างไรจะสร้างความร่วมมือระหว่างภาคสังคมและภาคธุรกิจ เพื่อความสุขที่ยั่งยืนของสังคม

ข้อคิดจากการสัมภาษณ์ นายแพทย์ธิดิวัฒน์ ประชาธำรงพิวัฒน์ นายแพทย์หนุ่ม ผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่อง แม้มีเคยทำงานร่วมกับองค์กรพัฒนาในรูปแบบเป็นทางการ แต่คุณหมอได้ใช้เวลาว่าง และเวลาทำงานเมื่อจำเป็น ให้คำปรึกษากับกลุ่มเยาวชนให้การอบรมเยาวชนในเรื่องชีวิตด้านใน โดยใช้พื้นฐานความรู้แนวศาสนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องพระพุทธศาสนาในทางปฏิบัติแก่คนรุ่นใหม่บุคคลทั่วไปและผู้นำครอบครัว แต่เมื่อมองไปที่ธุรกิจ Living Care Clinic ที่คุณหมอเป็นผู้ดูแลกิจการนั้น ใครจะเชื่อว่าบุคคลนี้ก็ได้แสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมในสิ่งที่คุณหมอสอนใจ ในฐานะของประชาชนคนไทย และบริษัทไทยขนาดเล็ก จะก้าวเท้าเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นฟันเฟืองเล็กๆ ตัวหนึ่งในการพัฒนาสังคมอันซับซ้อนนี้อย่างไร

คำถามรายที่ดั่งนั้นสร้างความท้าทายให้ผู้ตั้งเป็นอย่างมาก และการแลกเปลี่ยนทางความคิด การถามกลับ การแลกเปลี่ยน ทำให้ผู้สัมภาษณ์งงไปพักหนึ่งว่าเราจะสัมภาษณ์คุณหมอหรือจะให้คุณหมอสัมภาษณ์เรา แต่ในท้ายสุดผู้สัมภาษณ์ก็ได้ล้มรสความคิดเห็นคุณหมอ ที่เป็นมุมที่น่าสนใจ ลองมาฟังมุมมองของคุณหมอในประเด็น ความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจและสังคม จริงหรือหลอก? ดังนี้

### เดอะเนทเวิร์ค:

มีปัจจัยอะไรที่ทำให้ NGO และธุรกิจร่วมกันทำงานเพื่อสังคมได้

นายแพทย์ธิดิวัฒน์ : ในแต่ละคนมีเส้นทางแตกต่างกันไป ในเส้นทางของภาคธุรกิจ มีหน้าที่ทั้งต่อตนเองและสังคม โดยมุ่งหวัง ผลตอบแทนในด้านเงินเดือน ชื่อเสียงในความก้าวหน้า มีความภูมิใจในสิ่งที่ทำและในสิ่งที่คุณเป็น ให้สังคมยอมรับ ในฐานะของ NGO ก็ต้องการผลตอบแทนที่พอจะเลี้ยงตนเองได้ ความก้าวหน้าหรือสำเร็จในงาน ความพอใจในตัวคุณเอง และให้สังคมยอมรับ สำหรับคนทั่วไปไม่ว่าเป็นภาครัฐและเอกชน ทุกคนต่างก็มีความเกี่ยวข้องกับสังคมทั้งสิ้น แล้วทำไมถึงแยกเขาออกจากสังคม ไม่ว่าเขาจะอยู่ตรงไหนเขาก็เป็นส่วนหนึ่งและสนใจในสังคม แต่มันอยู่ที่ว่ากรอบของสังคมของเขาแค่นั้น และที่สำคัญในการทำงานกับคนหมู่มากหรือสังคมนั้นควรจะ มีสิ่งที่พึงนึกถึง 4 ข้อ คือ

1. อย่ายึดติดที่มุมของตนเองโดยไม่พยายามมองในมุมมองของคนอื่นบ้าง
2. อย่าด่วนตัดสินว่าใครเป็นภาคอะไร ภาคธุรกิจ หรือภาค NGO เพราะบางทีก็ไม่ถูกต้อง
3. ต้องมีความรู้ความเข้าใจเข้าถึงมุมมองของแต่ละฝ่าย
4. ลองพยายามหาจุดร่วมที่เหมือนกัน จะช่วยให้เข้าใจคนอื่นได้มากขึ้น และพยายามมองสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ตัดสินก่อน จะได้มีความเป็นกลางในฐานความรู้และความเข้าใจในมุมมองของแต่ละฝ่าย

### เดอะเนทเวิร์ค :

คุณหมอมีมุมมองต่อคำว่า ธุรกิจที่ดีเพียงเพื่อภาพลักษณ์ อย่างไร

### นายแพทย์ธิดิวัฒน์ :

องค์กรธุรกิจ ดำเนินการเพื่อให้ตนเองอยู่ได้ โดยพื้นฐานจะต้องทำให้เกิดกำไร ดังนั้นหากบริษัทหนึ่ง ๆ บริจาคเงินเพื่อการสังคมสงเคราะห์ ย่อมต้องหวังผลในแง่ธุรกิจ แต่หากเขาจะทำเพียงเพื่อการโฆษณาเพียงอย่างเดียว ย่อมได้ผลที่ดีกว่าการมาทำงานสังคมสงเคราะห์มากมายนัก เพราะงานสังคมสงเคราะห์นี้วัดผลไม่ได้ และผลกระทบต่อการค้าในด้านกำไรย่อมไม่เห็นผลชัดเจนนัก แต่เขาก็พยายามทำเพื่ออย่างน้อยก็เป็นการประชาสัมพันธ์องค์กร และเขาอาจจะถูกมองจากคนที่มอคติว่า ทำเพื่อเอาหน้าไม่จริงใจ และพนักงานในองค์กรเขาละ ผู้ถือหุ้นของบริษัทจะรู้สึกกับเขาอย่างไร ที่นำผลกำไรหรือรายได้ที่ควรจะเป็นของพนักงาน หรือผู้ถือหุ้นไปใช้ การที่เขาโฆษณา

ประชาสัมพันธ์ อย่างน้อยก็ทำให้เกิดการรับรู้ เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของเขา สังคมก็ได้ประโยชน์ แต่ในขณะเดียวกันภาคเอกชนหากจะบริจาคเงินให้องค์กร NGO ในการทำงาน ก็ควรที่จะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้กับ NGO ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นคน

เหล่านั้นจะเอาอะไรมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ต่อให้ภาครัฐ หรือเอกชน ทำการเพื่อสังคม มันมีค่าใช้จ่าย เป็นตัวเงิน หรือแรงงาน เช่นเดียวกับ NGO ถ้าเรามองทุกครั้งว่า เอกชนทำเพื่อเอาหน้า เราก็ไม่ได้ให้โอกาสเขาเดินกำไรสู่สังคม ไม่ควรแบ่งแยกระหว่าง ภาครัฐ หรือภาคสังคม กับเอกชน เป็นคนละฝ่ายกัน เพราะทุกฝ่ายคือสังคม คน ๆ หนึ่ง เป็นส่วนประกอบของสังคม การที่คนเราทำงานอยู่คนละส่วนกัน แต่ถ้าเราไม่มีการ แบ่งแยก เคารพในตัวบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เขาได้ตอบแทนสังคม ก็เกิดสิ่งดี ๆ ขึ้นในสังคม แต่**ทำเท่าไรก็ควรจะประชาสัมพันธ์เท่านั้น** มิใช่ ทำสิ่งใดบาท อย่าง นั้นมันก็จะเกินเลยไปหน่อย และ**การทำเพื่อสังคมนั้น มิได้จำกัดเฉพาะภาคสังคม แต่รวมถึงพนักงานในองค์กรนั้น ๆ ครอบครัวของพนักงาน ลูกค้า ผู้จัดหาและ ส่งสินค้า ผู้ถือหุ้น กรรมการ ชุมชนที่อยู่รอบบริษัท ชุมชนทางไกล ประเทศชาติ สรรพสัตว์ และรวมไปถึงโลกใบนี้ด้วย**

#### เดอะเนทเวิร์ค:

ถ้าเช่นนั้นความสัมพันธ์ระหว่างภาคธุรกิจกับภาคประชาสังคมได้เปลี่ยนไปอย่างไร

#### นายแพทย์ธิดิวัฒน์ :

ความสัมพันธ์มีแต่จะอยู่ในทิศทางที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ เพราะทุกคนก็ต้องทำเพื่อเป้าหมาย พื้นฐานคือให้หน่วยงานของตนเองอยู่รอด เมื่อรอดแล้วหันมามองดูสังคมและคนรอบตัว เรา และพยายามช่วยเหลือเขาบ้าง สังคมก็ต้องได้แน่นอน เช่น NGO ถ้ารับเงินเข้ามา 1 บาท ก็ประชาสัมพันธ์ให้เขา 1 บาท ไม่ใช่ 100 บาท ส่วนภาคเอกชนก็กลับมองว่าคน ใน office คุณต้องการอะไรบ้าง สังคมรอบ ๆ ข้างคุณ ถ้าไม่ดูแลเขาก็จะต่ำคุณ แต่สิ่งที่ จะขอทุกคนขณะนี้ คือ การ**ยุติการแบ่งแยก**ในสังคมเสียที ด้วยการที่เราพยายามมอง ว่าสังคมมันแบ่งแยก ถ้าเรา**ยอมรับความแตกต่าง** การสร้างความเข้าใจร่วมกัน สังคม ก็จะน่าอยู่ขึ้นที และการพยายามบอกว่าแบ่งแยก นั้นแตกต่างจากคำว่าแตกต่างโดย ลื่นเชิง สังคมที่แตกต่างนั้นเป็นความสวยงาม เจกเช่นดอกไม้ที่มีหลายสี ทำให้โลก สวยงาม นั่นคือความแตกต่าง ทำได้ง่ายคือ เริ่มจากจุดเล็กๆ ก็คือตัวเรา ที่ตัวคุณทำถึง จะกระทบไปเรื่อย ๆ แล้วคุณก็บอกต่อไปเรื่อย ๆ เราทำของเราไปแม้เป็นองค์กรเล็ก ๆ เราคือคนให้กับสังคมรอบข้าง แม้เขาไม่ได้เป็นลูกค้าเรา ให้พนักงานเรา และลามไปถึง ครอบครัวของพนักงานไปเรื่อย ๆ

**“.....การที่จะมีใครคิดเห็นต่างกันเป็นธรรมชาติของโลก การเพิ่มมุมมองให้ รอบด้านก็ เท่ากับเราได้เห็นจุดเสริมเต็มแรง จุดเชื่อมต่อ และจุดผสาน ที่จะช่วยกันทำให้คนในสังคมนี้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นี่คือนี่คือสังคมที่ทุกคนพึงปรารถนาใช่ไหม ???”**